

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 27 czerwca 2017 r. – Stefano Liberato/Luminita Luisa Grigorescu

(Sprawa C-386/17)

(2017/C 338/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stefano Liberato

Strona pozwana: Luminita Luisa Grigorescu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy naruszenie zasad w przedmiocie zawisłości sporu, zawartych w art. 19 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 2201/2003⁽¹⁾ ma wpływ wyłącznie na ustalenie jurysdykcji, z wynikającym z tego zastosowaniem art. 24 rozporządzenia WE nr 2201/2003, czy też, przeciwnie, może stanowić przeszkodę dla uznania w państwie członkowskim, przez którego sądem sprawę wytoczono najpierw, orzeczenia wydanego w państwie członkowskim, przed którego sądem sprawę wytoczono później ze względu na proceduralny porządek publiczny mając na względzie, że art. 24 rozporządzenia WE nr 2201/2003 odwołuje się wyłącznie do zasad ustalania jurysdykcji zawartych w art. 3–14, a nie do art. 19?
- 2) Czy wykładnia art. 19 rozporządzenia nr 2201/2003, rozumianego wyłącznie jako kryterium ustalenia jurysdykcji, jest sprzeczna z pojęciem zawisłości sporu w rozumieniu prawa Unii, jak i z funkcją oraz celem tego przepisu, zmierzającego do ustanowienia zbioru bezwzględnie obowiązujących zasad proceduralnego porządku publicznego, gwarantując stworzenie wspólnej przestrzeni charakteryzującej się wzajemnymi zaufaniem i rzetelnością procesową pomiędzy państwami członkowskimi, w obrębie której może obowiązywać automatycznie uznawanie i swobodny przepływ orzeczeń?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 28 czerwca 2017 r. – Presidenza del Consiglio dei Ministri/Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

(Sprawa C-387/17)

(2017/C 338/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Strona pozwana: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej przedkłada się następujące pytanie [w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym dotyczących odszkodowania dochodzonego od państwa-prawodawcy z tytułu wypłaty w latach 1976–1980, na mocy obowiązującego w tym państwie członkowskim prawa (ustawa nr 684 z 1974 r.), subwencji stanowiących pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE (poprzednio art. 92 i obecnie art. 107 TFUE), niezgłoszonych i niezatwierdzonych w świetle art. 88 traktatu WE (poprzednio art. 93 i obecnie art. 108 TFUE), udzielonych przedsiębiorstwu z sektora żeglugi w ramach niezliberalizowanego wówczas rynku (kabotaż morski)]:

- 1) czy, w celu zakwalifikowania tej pomocy państwa (jako „istniejącej”, a zatem nie „nowej”), znajduje zastosowanie i na jakich warunkach art. 1 lit. b) pkt v) rozporządzenia nr 659/1999 ⁽¹⁾, który stanowi: „v) pomoc jaka została uznana za pomoc istniejącą, ponieważ można stwierdzić, że w czasie gdy została wprowadzona w życie, nie stanowiła pomocy, a w okresie późniejszym stała się pomocą ze względu na rozwój wspólnego rynku bez wprowadzenia zmian przez państwo członkowskie. W przypadku gdy niektóre środki stają się pomocą po liberalizacji danego działania przez prawo wspólnotowe, środków takich nie uznaje się za pomoc istniejącą po terminie przyjętym dla liberalizacji”, czy też znajduje zastosowanie i na jakich warunkach zasada (o formalnie odmiennym zakresie od zakresu wyżej wymienionego przepisu prawa) wyrażona przez Sąd w wyroku z dnia 15 czerwca 2000 r. w sprawach połączonych T-298/97 i in. (Alzetta i in./Komisja, pkt 143), potwierdzona, co do ustaleń, które dotyczą niniejszej sprawy, wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-298/00 P (pkt 66 i 69), zgodnie z którym „[...] system pomocy ustanowiony na rynku początkowo zamkniętym dla konkurencji powinien w chwili liberalizacji tego rynku zostać uznany za system istniejący, ponieważ w chwili jego ustanowienia nie był on objęty zakresem stosowania art. 92 ust. 1 traktatu [późniejszy art. 87 ust. 1], który – ze względu na postawione w nim wymogi dotyczące wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi oraz następstwa dla konkurencji – ma zastosowanie jedynie do sektorów otwartych na konkurencję?”
- 2) czy, dla celów kwalifikacji wyżej wymienionej pomocy, znajduje zastosowanie i na jakich warunkach art. 1 lit. b) pkt iv) tego rozporządzenia nr 659/1999, który stanowi, że pomoc „istniejąca” to „pomoc uznana za pomoc istniejącą na podstawie art. 15”, czyli przepisu, który ustanawia z kolei dziesięcioletni okres przedawnienia na odzyskanie bezprawnie przyznanej pomocy, czy też znajdują zastosowanie i na jakich warunkach (analogicznych lub nie do zasady wyrażonej we wspomnianym przepisie prawa) zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa wielokrotnie potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 6 lipca 2017 r. – Acea Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato i in.

(Sprawa C-406/17)

(2017/C 338/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Acea Energia SpA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni